

Beeld — Academiejaar gaat van start

Gisteren opende de nieuwe rector Rik Torfs (*midden*) zijn eerste academiejaar. In zijn speech trok hij van leer tegen de overheid en brak hij een lans voor jonge onderzoekers. De studenten gaven een vrij brave speech. **Berichtgeving op pagina 3** (Foto: Simon Leclercq)

INTERNATIONAAL
KHLeuven heeft
Engelstalige bachelor
5

STUDENT
Fakbars strenger
gecontroleerd
7

SOCIAAL
Interview met
filosoof Bleri Lleshi
8

CULTUUR
CocoRosie in Het
Depot
11

CAMPUSKRANT DAN TOCH NIET OPGEDOECT

Rik Torfs ontslaat communicatiebaas, directeur-generaal neemt ontslag

De KU Leuven-rector Rik Torfs ontslaat Pieter Knapen, de communicatiebaas van de KU Leuven. Hij draait ook de beslissing terug om de Campuskrant op te doeken. Directeur-generaal Freddy Jochmans neemt ontslag na een gesprek met Torfs.

JENS CARDINAELS EN SAM RIJNDERS

Rik Torfs, de nieuwe rector van de KU Leuven, en zijn beleidsteam voeren enkele structurele veranderingen door. De meest opvallende wijziging is het ontslag van Pieter Knapen, het

hoofd van de dienst Communicatie en voormalig algemeen hoofdredacteur van VRT Nieuws. Zijn functie verdwijnt. De *Campuskrant*, de maandelijkse krant van de KU Leuven, blijft bestaan. Nochtans besliste de universiteit eind vorig jaar om de *Campuskrant* op te doeken. Daar

heeft de KU Leuven nooit officieel over willen communiceren, hoewel de plannen wijd en zijd bekend waren.

Volgens verschillende bronnen kwam het plan tot afschaffing er na twee initiatieven. Eerst kwam toenmalige vicerector Alumnibeleid Bart De Moor samen met Frans Van Daele, de voorzitter van de alumnivereniging Alumni Lovanienses, met een voorstel om de oplage te verminderen.

60.000 euro

Concreet stelden De Moor en Van Daele voor dat oud-studenten die de *Campuskrant* op papier wilden blijven krijgen, dat expliciet zouden moeten aanvragen. Als ze dat niet zouden doen, zouden ze de *Campuskrant* enkel online kunnen lezen.

Het doel van het voorstel van De Moor en Van Daele was om geld vrij te maken om de alumnifel van de KU Leuven meer personeel te geven. Ze schatten dat een derde van de 23.000 oud-studenten die alumnigeld betalen aan de KU Leuven en daardoor op de *Cam-*

puskrant geabonneerd waren, naar een digitale formule zouden overschakelen. Daardoor zou er 60.000 euro vrijkomen van de in totaal ongeveer 170.000 euro die de *Campuskrant* jaarlijks kost.

Lees verder op pagina 4

“Dit druist in tegen het personeelsbeleid van de KU Leuven”

KU LEUVEN-BRON

veto+

24/7 het meest recente studentennieuws via veto.be

Read. Like. Share.

GROEPT

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

Debat

Opinie

Splinter

Voor een apolitieke partij

Het politieke landschap is sinds jaar en dag gekleurd door ideologieën: de socialisten kleuren rood, de liberalen blauw, de christendemocraten oranje. De maatschappij is de laatste decennia echter beduidend complexer geworden en de gevestigde politieke partijen zijn hier, mijns inziens, niet aan aangepast. Men volgt steevast de standpunten die aansluiten bij de ideologie van de partij en verwerpt argumenten die niet aansluiten bij die ideologie zonder meer.

Volgens mij moeten we naar een politiek waarin standpunten een wetenschappelijke onderbouwing hebben, een veracademisering van de politiek dus. Wat uiteindelijk van belang is, zijn natuurlijk de resultaten en niet de weg er

We moeten naar een politiek waarin standpunten een wetenschappelijke onderbouwing hebben

naartoe. Vandaag de dag proberen de verschillende politieke partijen goede resultaten te bereiken op hun eigen - al dan niet correcte - manier. Vanuit hun eigen ideologie.

Ideologie biedt niet de flexibiliteit die nodig is voor de problemen die zich aanbieden in de complexe maatschappij waarin wij ons bevinden. In plaats van stroef vast te houden aan traditie, dient men bij elk probleem te kiezen voor de oplossing die, volgens het onderzoek dat er daaromtrent verricht is, de beste verwachte resultaten zal produceren.

Een rationalisering van de politiek dus. Ik argumenteer bovendien dat de politiek zou moeten functioneren achter John Rawls' sluier van onwetendheid. De politiek kan slechts een rechtvaardige maatschappij inrichten indien de personen die hiervoor verantwoordelijk zijn handelen alsof ze onwetend zijn over de positie die zij in die maatschappij gaan innemen. Ze weten dus niet of ze last zullen hebben van een bepaalde kwaal, of ze in een welvarend dan wel minderbedeeld gezin terecht zullen komen. Als men van achter deze sluier van onwetendheid de maatschappij zou inrichten, dan zou ze er beduidend anders uitzien dan als men de maatschappij inricht zodanig dat ze voor jezelf optimaal is, zonder daarbij uitdrukkelijk rekening te houden met anderen.

Samenvattend mist er in ons politiek landschap een partij die, in plaats van een bepaalde ideologie te volgen, voor alle probleemstellingen beroep doet op de wetenschap. Op lange termijn zou het politieke landschap niet meer gekleurd mogen zijn met ideologieën, maar gevuld zijn met mensen en groepen van mensen (apolitieke partijen) die hun competentie hebben bewezen en afstand kunnen doen van hun persoonlijke overtuigingen, en zo dus optimale beslissingen kunnen nemen.

YVES DELVAUX

Een Splinter bevat de persoonlijke mening van de schrijver.

#veto

debat

Ex-politici aan de top van de universiteit: een goede zaak?

Rik Torfs en Danny Pieters bekleden sinds dit academiejaar de post van respectievelijk rector en vicerector Humane Wetenschappen. Torfs was eerder CD&V-senator en Pieters N-VA-senator. Wij vroegen aan enkele mensen of ze het een goede zaak vinden dat voormalige politici mee besturen aan de universiteit. **YVES DELVAUX EN JENS CARDINAELS**

Politicoog Marc Hooghe

ziet het alvast als een meerwaarde. "Ik zie wel een paar duidelijke kwaliteiten die een rector moet hebben en die ook wel in de politiek aanwezig zijn. Om te beginnen: het zoeken naar een compromis, naar draagvlak. Een universiteit is een gigantisch bedrijf, met heel veel verschillende opvattingen en ideeën over waar we naartoe moeten. Dat opbouwen van een intern compromis lijkt me dus wel een belangrijke opdracht."

"Naar buiten toe wordt het natuurlijk cruciaal om de belangen van de universiteit(en) goed te verdedigen," vervolgt Hooghe. "De studentenaantallen zijn de afgelopen tien jaar geëxplodeerd, maar het totale budget voor universitair onderwijs is zeker niet in gelijke mate gestegen. Je kunt de professoren ook niet blijven uitpersen als citroenen, dus er is echt wel meer geld nodig voor het universitair onderwijs. Nu, in de praktijk betekent dit vooral dat de KU Leuven en de Universiteit Gent aan een zeel moeten trekken, om zo te kunnen lobbyen bij de Vlaamse Regering."

Rien Hoeyberghs van LOKO

de Leuvense studentenvertegenwoordigersorganisatie, vindt dat zo'n transitie zowel voor- als nadelen heeft. "Een groot voordeel is volgens mij het brede politiek netwerk waarover zij beschikken en waarvan zij gebruik kunnen maken indien bepaalde beslissingen moeten doorgedrukt worden. In zulke gevallen denk ik wel dat het nuttig kan zijn om veel mensen in die politieke wereld te kennen, omdat politiek toch een grote beslissingsbevoegdheid heeft over het onderwijs."

"Een nadeel kan zijn wanneer zij hun politieke ideologie laten primeren op wat feitelijk het beste is voor de universiteit. Zij kunnen uiteraard wel vanuit hun politieke ideologie bepaalde ideeën hebben over hoe het onderwijs bijvoorbeeld best georganiseerd moet zijn. Ze zouden dat niet vanuit die ideologie mogen proberen af te dwingen, maar eerder omdat die welbepaalde manier van organiseren de beste is voor de KU Leuven."

"Om een voorbeeld te geven, Danny Pieters heeft een tijdje geleden gezegd: "Nu ben ik vicerector en nu ga ik proberen de ideeën van de N-VA in het beleid af te dwingen." Het is misschien wel gerechtvaardigd dat hij daar zo over denkt, omdat hij er misschien ook wel terecht van overtuigd is dat dat de juiste richting is waar het onderwijs naartoe moet. Maar ik zou dat anders verwoord hebben. Volgens mij had hij beter gezegd dat hij zijn eigen ideeën, die waarschijnlijk toevallig ook dezelfde zijn als die van de N-VA, wil doortrekken. En niet zozeer die van de N-VA. Ik zou dat zo gecommuniceerd hebben, al komt dat uiteindelijk op hetzelfde neer," concludeert Hoeyberghs.

Karolien Favoreel

Rik Torfs ziet uiteraard geen graten in het politieke verleden van hemzelf en Pieters. "Professor Pieters en ik zijn natuurlijk niet zomaar politici: wij hebben als academici al voldoende gepresteerd. Bovendien denken wij onafhankelijk. Ik heb nooit gelobbyd voor partijen en ik heb nooit andere mandaten via de politiek gekregen. Ik ben geen lakei, van wie dan ook. Als politici de plak zwaaien aan een universiteit is er geen universiteit meer. Wij hebben ook een groot netwerk, wat van kapitaal belang is in onze functie. De universiteit mag geen ivoren toren zijn. Als je de spelregels in andere milieus niet kent, verlies je," aldus Torfs.

RECTOR RIK TORFS OPENT ZIJN EERSTE ACADEMIEJAAR

Nieuwe rector klauwt naar politiek (maar krabt nog niet)

Kervers KU Leuven-rector Rik Torfs haalt aan het begin van het academiejaar uit naar de bemoeienissen van de overheid. Hij wil ook meer aandacht voor jonge onderzoekers.

JENS CARDINAELS

Gisteren opende KU Leuven-rector Rik Torfs voor het eerst het academiejaar. In zijn speech schonk hij veel aandacht aan de band tussen de overheid en de universiteit. Daar schonk hij tijdens de recente rectorcampagne ook veel aandacht aan. "Ik weet dat vrijheid moeilijk ligt in een regeldriftig land (*sic*) als Vlaanderen," zei Torfs. "Maar een onvrije universiteit is geen universiteit. Wij weten zelf echt wel wat ons te doen staat om bij de beste universiteiten van Europa te blijven."

Gender

Even later verwees Torfs naar enkele concrete dossiers waarin de overheid zich volgens hem te veel moet. "We hebben geen externe betutteling nodig om plotseling behoorlijk Engels te spreken, geen opgeheven vingertje om de genderproblematiek aan te pakken, geen prijskampen om spannend les te geven."

De genderproblematiek is een heet hangijzer. De Vlaamse minister voor Onderwijs, Pascal Smet

(sp.a), en die voor Wetenschapsbeleid, Ingrid Lieten (sp.a) willen dat de universiteiten in 2014 hun genderplannen voorleggen aan de regering. De overheid zal eisen stellen.

Daar is Torfs fel tegen. "Ik ben tegen opgelegde quota. Zeker voor proffen."

Maar Torfs is niet ongerust. "Smet, Lieten en ik zullen wel een oplossing vinden. Betutteling is niet de weg."

Binnen de universiteiten is er ongenoegen over het feit dat vrouwen fel ondervertegenwoordigd zijn in de hoogste regionen.

De werkgroep Vrouw en Universiteit ijverde in haar toespraak voor meer vrouwen aan de universiteit. "Wij willen meer transparantie als academisch personeel wordt aangesteld," zei Nellie Konijnendijk. "Wij willen dat vrouwen 30 procent uitmaken van de commissies die oordelen over wie een academische functie krijgt aan de universiteit. Daar moet een verbintenis aan worden gekoppeld, want 30 procent is echt een minimum."

"Van quota in benoemingscommissies ben ik wel voorstander," zei Torfs. "Maar bij de aanwerving

van nieuwe professoren moeten we niet enkel naar cijfers kijken."

Torfs gaf ook een waarschuwing over de financiering van het hoger onderwijs. "Door op universiteiten en onderzoek te besparen, en evenzeer door er onvoldoende op in te zetten, haalt een politicus enkel zichzelf naar beneden." Een niet mis te verstane boodschap aan zowel minister Lieten als minister Smet, die op de eerste rij van de Pieter De Someraula zat.

Torfs zei dat kwaliteit het voornaamste criterium voor financiering moet zijn. Hij haalde fijntjes aan dat zijn universiteit tot de top behoort.

.....

"Smet, Lieten en ik zullen wel een oplossing vinden"

.....

RIK TORFS OVER GENDER

De nieuwe rector wil ook iets doen aan de druk die jonge onderzoekers ondervinden. "Druk is normaal," zei hij, "maar het moet menselijk blijven."

Doctoraatstudenten van vandaag doen Torfs denken aan de arbeiders uit de negentiende eeuw. "Die werden niet meer beschouwd als mensen, maar als schakels in een industriële ketting. De doctoraatsopleidingen moeten meer meerwaarde bieden."

Welke meerwaarde dan? "Doctorandi moeten sterk genoeg zijn," zei Torfs. "Ze moeten systematisch leren denken en leren redigeren. Wat ook een werkpunt is, is communicatie. Het presenteren van resultaten kan beter."

Doctorandi

De rector wijst er ook op dat als één doctorandus professor wordt, er twaalf zijn die het niet worden, omdat niet alle doctorandi

Karolien Wilmots

Rector Rik Torfs tijdens zijn toespraak: "We hebben geen externe betutteling nodig om plotseling Engels te spreken."

en postdoctorale onderzoekers professor kunnen worden. "Ook voor hen moeten er perspectieven zijn."

Tot slot reikte Torfs de hand naar het academisch en technisch personeel (ATP) van de universiteit. Aan die hand had ATP-vertegenwoordiger Toon Boon even voordien weliswaar zeer hard getrokken in een felle speech. "Laat ons meer meebeslissen. Wij hebben genoeg expertise!" klonk het.

"Het ATP moet vertegenwoordigd zijn in alle organen," meent Torfs. "En hun vertegenwoordiging moet reëel zijn."

Al bij al stelde Torfs weinig nieuwe dingen voor. Over de meeste onderwerpen gaf hij eerder al uitgebreid zijn mening tijdens de rectorcampagne en in de media. Maar hij heeft genoeg ideeën om zich de komende vier jaar te kunnen bezighouden. En wellicht zal dat niet in stilte (kunnen) gebeuren.

Studenten klauwen amper

De studentenvertegenwoordigers Rien Hoeyberghs (LOKO) en Claudia Löwik (van de nieuwe Studentenraad KU Leuven) hielden een vrij brave speech. Ze duiden vooral de verschillen tussen hun organisaties (*zie artikel hieronder*) en eisten hun plek aan de onderhandelingstafels van de universiteit.

Löwik wil het debat aangaan over studenten die de verkeerde studiekeuze maken en over de opleidingen die de universiteit er deze week bij krijgt.

"Onze grootste eis is betrokken worden," aldus Löwik. "Het kan beter dan nu. Wij zijn de grootste groep aan de universiteit."

"We willen er niet voor spek en bonen bij zitten," vult Hoeyberghs aan. (jc)

Hogescholen geven richtingen aan universiteiten

Voortaan zijn enkele voormalige hogeschoolopleidingen deel van de universiteit. Dat heeft ook gevolgen voor de studentenvertegenwoordiging.

JENS CARDINAELS

Vanaf nu zijn de academische opleidingen die tot vorig jaar door hogescholen werden georganiseerd, deel van de universiteit. Het gaat onder andere om de opleidingen revalidatiewetenschappen, toegepaste taalkunde, de master journalistiek, handelswetenschappen, architectuur en industrieel ingenieur.

Voortaan studeren studenten in die richtingen af met een diploma van de universiteit. Meestal blijven ze les krijgen in de gebouwen van de hogeschool.

KU Leuven-rector Rik Torfs wijst erop dat de zogenaamde integratie meer omvat dan een organisatorische verandering. "Er is tien jaar voorzien om de opleidin-

gen inhoudelijk aan te passen aan de universiteit. Er is nog heel veel werk: er moet een universitaire mentaliteit en cultuur komen in de opleidingen. Bovendien moet het personeel van de voormalige hogeschoolopleidingen een plaats krijgen binnen de universiteit."

De integratie heeft gevolgen voor de studentenvertegenwoordiging van Leuven. De Leuvense studentenraad LOKO, die tot vorig jaar de studenten op alle vlakken vertegenwoordigde, wordt opgesplitst in LOKO en Studentenraad

KU Leuven. LOKO zal zich bezighouden met aan Leuven gebonden sociale zaken. Zo valt alles wat te maken heeft met fakbars, Alma... onder LOKO. De Studentenraad zal zich bezig houden met onderwijszaken en met sociale zaken die betrekking hebben op heel de KU Leuven. LOKO opereert dus in Leuven, terwijl de Studentenraad over heel Vlaanderen optreedt.

"De onderwijsbevoegdheden worden bij LOKO weggenomen, omdat we willen vermijden dat de KU Leuven-campussen bui-

ten Leuven te weinig inspraak krijgen," vertelt LOKO-voorzitter Rien Hoeyberghs.

Hoeyberghs denkt niet dat de stem van de studenten zwakker zal worden, nu er twee studentenraden zijn. "Doordat de Studentenraad zo verscheiden is, zou het kunnen dat het moeilijker wordt om een consensus te bereiken. Voorts houden we goede contacten met de Studentenraad. We zitten in hetzelfde gebouw en één bestuurder van de Studentenraad zit in het dagelijks bestuur van LOKO."

Ontslag communicatiebaas en directeur-generaal KU Leuven

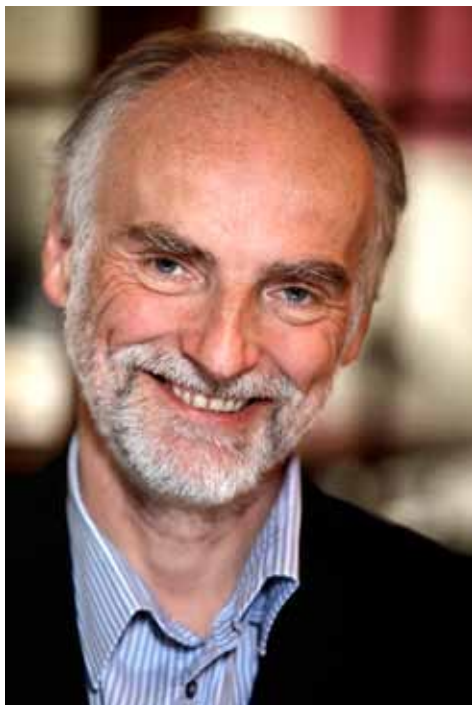
Vervolg van voorpagina

Knapen ging akkoord met het voorstel van De Moor en Van Daele. Tot Knapen op de proppen kwam met een studie over de *Campuskrant*. "Het gemeenschappelijk bureau (gebu) van de universiteit (met daarin onder andere de rector, de vicerectoren en een studentenvertegenwoordiger, red.) viel uit de lucht," vertelt een betrokkene. "Plots stelde hij in feite een tabula rasa voor. Dat zorgde voor discussie in het gebu."

Dat wordt genuanceerd door een andere betrokkene: "Het gebu wist dat Knapen bezig was met een studie."

De voornaamste conclusie van de studie was dat de *Campuskrant* te veel doelgroepen had: studenten, oud-studenten, KU Leuven-personeel, externen...

Knapen stelde voor de *Campuskrant* af te schaffen. In plaats daarvan zou vier keer per jaar een nieuw magazine worden gemaakt. Hij wou het magazine wel naar alle oud-studenten sturen, ook naar alumni die geen alumnigeld betalen. De *Campuskrant* wordt daarentegen enkel opgestuurd naar

KU Leuven (Rob Stevens)

Ex-communicatiehoofd Pieter Knapen. "Hij deed de rector en de vicerectoren uit de lucht vallen met zijn plannen."

betalende alumni. "Het nieuwe magazine moest vooral een middel worden om extern te communiceren," aldus een betrokkene. "De interne communicatie zou digitaal gebeuren."

Rectorverkiezingen

Knapen stelde zijn plannen om de *Campuskrant* af te schaffen niet voor aan het personeel van de krant. Maar hij trad er wel over in dialoog met Sigrid Somers, het hoofd van de nieuwsdienst van de KU Leuven, waaronder de *Campuskrant* valt. Pas toen de plannen goedgekeurd waren door het gemeenschappelijk bureau en door de academische raad van de KU Leuven, werd het personeel van de *Campuskrant* ingelicht. Ze waren misnoegd over de plannen van Knapen en over de manier waarop ze aan hen werden voorgesteld. "De grote fout van Knapen is dat hij de achterban pas heeft ingelicht nadat de plannen waren goedgekeurd," analyseert een betrokkene.

"Met het ontslag van Knapen en de overplaatsing van Jochmans lijkt Torfs op een politieke manier te werk te gaan"

KU LEUVEN-BRON

"Ik weet niet of het een fout was," zegt een andere bron. "Mogelijk wou Knapen zijn achterban niet nodeloos bang maken voor hij wist of de top van de universiteit iets zag in zijn plannen. Maar het is wel zo dat heel wat mensen bij de communicatiedienst zeer ontevreden waren over de gang van zaken."

Toen begon de campagne voor de rectorverkiezingen. Huidig rector en toenmalige kandidaat-rector Rik Torfs voelde het ongenoegen over de manier van handelen. Hij vroeg de toenmalige rector Mark Waer om de beslissing over de afschaffing van de *Campuskrant* on hold te zetten. Daar stemde Waer mee in.

Nu Torfs rector is, draait hij de plannen volledig terug en ontslaat hij Knapen.

Minister

"Nu ik geen communicatiedirecteur meer ben, ga ik me ook niet meer uitspreken over de richting die de *Campuskrant* moet uitgaan," reageert Knapen. "Ik heb altijd heel goed en graag samengewerkt met de collega's van de communicatiedienst, met rector Mark Waer, zijn vicerectoren en met de directeur-generaal Freddy Jochmans (die intussen een andere functie kreeg na een gesprek met Torfs; zie kader, red.). Ook met de decanen heb ik 3,5 jaar bijzonder graag samengewerkt. Ik heb begrepen dat de nieuwe rector dat niet wil."

Dat Knapen en zijn functie verdwijnen, heeft volgens Torfs geen rechtstreeks verband met de perikelen rond de *Campuskrant*. "We moeten structuren vereenvoudigen," aldus Torfs. "De drie diensten - Evenementen, Marketing en Nieuws - kunnen zelfstandig werken. Ze hebben geen overkoepeling nodig."

Dan nog is het vreemd dat Knapen ontslagen wordt en geen andere functie krijgt, vindt een academicus. "Het is gek om iemand met zoveel ervaring te laten vertrek-

Knapen lichtte het personeel pas in na de goedkeuring van de stopzetting van de Campuskrant

ken. Het druist in tegen het personeelsbeleid van de KU Leuven: onze universiteit heeft de traditie om mensen rustig te laten uitgroeien en hen niet zomaar te ontslaan."

"Met het ontslag van Knapen en de overplaatsing van Jochmans lijkt Torfs op een politieke manier te werk te gaan. Een minister vervangt ook meteen zijn volledige kabinet."

Torfs benadrukt dat de *Campuskrant* belangrijk is voor de KU Leuven. "Het bereikt studenten, oud-studenten en personeelsleden. De krant heeft een lange traditie. Die mag niet verloren gaan."

"Het vorige bestuur had andere ideeën, maar de redactie is blij dat de krant toch blijft bestaan," reageert Sigrid Somers van de nieuwsdienst.

Ze zegt dat ze vanuit verschillende hoeken reacties kreeg op de plannen. "Veel van onze lezers zijn duidelijk gehecht aan hun krant."

De hoofden van de drie diensten zeggen dat ze tevreden zijn met de nieuwe structuur. Ze zeggen dat het vorige systeem vaak log was.

"Het nieuwe bestuur heeft ervoor gekozen om niet langer met een overkoepelende dienst communicatie te werken," alsnog Somers. "En dat is volgens mij ook niet nodig."

"Knapens ontslag heeft alleen te maken met structuurvereenvoudiging"

KU LEUVEN-RECTOR RIK TORFS

Torfs sluit niet uit dat er nog structuurhervormingen komen. "Ik ben benieuwd naar de plannen van de vicerectoren. We willen administratieve vereenvoudiging. Het is niet de bedoeling mensen te ontslaan, maar we moeten wel de rol van enkele overlegorganen en comités bekijken. In ieder geval: over zulke beslissingen zal ook de academische raad zijn zegje mogen doen."

Directeur-generaal neemt ontslag na gesprek met Rik Torfs

Ook Freddy Jochmans, de directeur-generaal van de KU Leuven, verdwijnt. Hij neemt zelf ontslag nadat rector Rik Torfs te kennen gaf niet met hem te willen verdergaan.

JENS CARDINAELS EN SAM RIJNDERS

Freddy Jochmans, de directeur-generaal van de KU Leuven, neemt ontslag uit zijn functie. Hij kreeg een andere functie binnen de KU Leuven.

"De functie van directeur-generaal is een dubbele functie," vertelt rector Rik Torfs. "Enerzijds is het administratie, anderzijds is de directeur de vertrouwenspersoon, de kabinetschef van de rector."

Die boodschap gaf Torfs in een gesprek dan ook aan Jochmans, die hij niet zo goed kent. Daarna trok Jochmans zijn conclusies en diende hij zijn ontslag in. Dat is volgens

"De functie van directeur-generaal moet weer worden wat ze vroeger was"

KU LEUVEN-RECTOR RIK TORFS

onze bronnen geen abnormale manier van werken. "De directeur-generaal is nu eenmaal een vertrouwenspersoon van de rector," klinkt het. "Jochmans zag dat zelf ook."

"Ik heb veel respect voor meneer Jochmans," zegt Torfs. "Het beste bewijs daarvan is dat hij een volledig gelijkwaardige functie

krijgt. Hij is nu coördinator van een aantal vzw's rond het ziekenhuis van Gasthuisberg."

Onze bronnen verschillen van mening over de vraag of Jochmans nu een functie heeft die gelijkwaardig is aan zijn vorige. Sommigen vinden dat het absoluut wel een gelijkwaardige functie is, anderen vinden dat dat absoluut niet het geval is. Jochmans zelf was niet bereikbaar voor commentaar.

Vertrouwenspersoon

Intussen bekrachtigde het gemeenschappelijk bureau van de KU Leuven Jos Vaesen, een vertrouwenspersoon van de rector, tot directeur-generaal. Bovendien maakte Torfs Hildegard Warnink rectoraal adviseur. "Ik werk al jaren samen met Warnink. Ze zal in haar nieuwe, onbezoldigde functie de externe communicatie van de universiteit verzorgen," vertelt Torfs.

Vroeger werd een deel van de externe communicatie gedaan door de directeur-generaal. "Het was niet ongewoon dat de directeur-generaal uit naam van de rector sprak, bijvoorbeeld tegen rectoren van andere universiteiten." Dat wordt erkend door Mark Waer, de vorige rector van de KU Leuven. "Ik zat ook elke week samen met Pieter Knapen en Freddy Jochmans om te spreken over communicatie."

"Vroeger werd een deel van de externe communicatie inderdaad gedaan door de directeur-generaal," zegt Torfs. "Maar dat is eigenlijk en oorspronkelijk niet de bedoeling. Ik wil de functie van directeur-generaal meer terugbrengen naar wat ze ooit is geweest."

Internationaal

HOGESCHOOL AAST OP INTERNATIONALE STUDENTEN

KHLeuven start met eerste Engelstalige bachelor in Vlaanderen

Vorige week startte aan de KHLeuven de eerste volledig Engelstalige professionele bachelor in Vlaanderen van start. Een succes, zo blijkt uit de inschrijvingscijfers. De KHLeuven noemt het "een volgende stap in onze ambitieuze internationaliseringplannen".

EVA SCHALBROECK

De driejarige bacheloropleiding Business Management en Marketing biedt de mogelijkheid aan buitenlandse studenten om in Leuven een Engelstalige opleiding te volgen. "De opleiding is de Engelstalige va-

nomische vakken ook uit talen en focust op marketing en communicatie. Vanaf dit academiejaar wordt het dus ook voor het eerst volledig in het Engels gedoceerd, een unicum in Vlaanderen. Ook Erasmusuitwisselingen en een buitenlandse stage in het derde jaar zijn een optie.

"Met een Engelstalige bachelor proberen wij te beantwoorden aan een grote bestaande vraag"

BERNADETTE ABTS (KHLEUVEN)

riant van de bestaande Nederlandstalige opleiding. Het leidt dus tot een gelijkwaardig diploma," stelt Bernadette Abts, verbonden aan het departement Economisch Hoger Onderwijs van de KHLeuven. Het programma bestaat naast algemene eco-

Met deze opleiding heeft de KHLeuven voornamelijk buitenlandse studenten op het oog. "We richten ons niet op Nederlandstalige studenten. Het is voornamelijk de bedoeling om buitenlandse studenten naar Leuven te halen. We denken ook aan

buitenlandse studenten die al in België wonen, zoals bijvoorbeeld kinderen die naar een internationale school gingen of secundair onderwijs in het Engels gevolgd hebben. Tot nu toe konden zij nergens aan een Engelstalige opleiding beginnen. Wij spelen dus in op een bestaande vraag."

Dat ligt in de lijn van het standpunt van Danny Pieters, de vicerector voor het Internationaal Beleid van de KU Leuven. "Onze Engelstalige programma's zijn gericht op kwaliteit: we willen de beste studenten wereldwijd aantrekken." Open Engelstalige opleidingen waar op lange termijn ook Nederlandstalige studenten zich voor kunnen inschrijven, behoren niet tot de langetermijnplannen.

"Ons rekruteringsveld blijft wel hoofdzakelijk gericht op Vlaanderen met Nederlandstalige opleidingen, hoewel elke faculteit zijn eigen accenten kan leggen." Een uitzondering noemt hij de initiatieven in het kader van de ontwikkelingssamenwerking. "Daar kan je, mits de kwaliteit behouden blijft, kiezen om grotere groepen op te leiden. Maar het is niet de bedoeling van de KU Leuven om met haar Engelstalige programma's een open beleid te voeren," aldus Pieters.

De rekrutering van de KHLeuven, die hoofdzakelijk via het internet verliep, was ook specifiek op deze buitenlandse studenten gericht. "Maar we hebben erg weinig rekruteringsinspanning moeten doen, want de interesse was erg groot. We hebben zelfs een inschrijvingsstop moeten doorvoeren, omdat we doelbewust wilden starten met een kleine groep," zegt Abts.

Orientation Days zijn een succes

Niet alleen voor zo'n 44.000 Vlaamse studenten ging gisteren het nieuwe academiejaar in Leuven van start, ook 7.400 internationale studenten hebben hun weg naar de studentenstad gevonden. Om deze studenten een goede ontvangst te geven werden van 17 tot 22 september de Orientation Days georganiseerd, dit jaar een overweldigend succes.

MARGOT DE BOECK

De Orientation Days gingen officieel van start met een welkomstspeech van Rik Gosselink, de vicerector Studentenbeleid van de KU Leuven, en Martine Torfs, het hoofd van het International Office, in een afgeladen Pieter De Someraula. In beide speeches werd gehamerd op het belang van het wederzijds engagement van Vlaamse en internationale studenten om aan echte interactie te doen. In de introductie van de studenteverte-

400 studenten werden weggestuurd uit fakbar omdat er te veel volk was

genwoordigingsorganisatie LOKO, werd al snel duidelijk dat ze dat met een ambitieus plan wilde concretiseren. LOKO wees op de vele taalcursussen en randactiviteiten, zoals sport en theater die door de universiteit worden georganiseerd. Daaraan kunnen ook de internationale studenten deelnemen. Ook het maandelijks internationale magazine *The Voice* kreeg aandacht.

Later op de avond werd een Pub Evening georganiseerd op de Oude Markt, om de Vlaamse studentenkringen voor te stellen. Aanvankelijk was het de bedoeling de Pub Evening te organiseren in de fakbars, maar velen waren nog niet klaar voor een opening. Er werd wel een afterparty met een gratis vat voorzien in Doc's Bar, de grootste fakbar in Leuven. De opkomst was massaal en meer dan 400 studenten moesten worden teruggestuurd. Ook de International Party donderdag in Alma 2 lokte heel wat volk.

Last Minute

Volgens Sander Beelaert, coördinator bij LOKO International, waren de Orientation Days dit jaar een onverwacht succes, met een recordaantal inschrijvingen van 1.300 internationale studenten. Leuven wordt een steeds populairdere bestemming met haar gunstige ligging, centraal in West-Europa, en door haar kwalitatief onderwijs. Zoveel studenten ontvangen brengt ook heel wat stress met zich mee: er waren bij de organisatie van de Pub Evening enkele problemen met cafés die last-minute afzegden. En er stonden fouten in het programmaboekje van de KU Leuven.

De internationale studenten waren enthousiast. "It's my first night, and I have a lot of fun," getuigde de Italiaan Simone.

Anderen werden afgeschrikt door de terughoudendheid van enkele Vlaamse studenten. Om de toenadering nog verder te bevorderen is er ook het KU Leuven Buddy Program, waarbij een Vlaamse student een buitenlandse student opvangt en in Leuven de weg wijst. Vele internationale studenten zijn nog aan het wachten op een buddy. Geïnteresseerden kunnen zich nog tot midden oktober aanmelden voor het Buddy Program.

Simon Englebert

Student

DAVID EN GOLIATH (1) | CANONICA EN EKONOMIKA

“Het is soms vervelend om een kleine kring te zijn”

Tweewekelijks peilt Veto naar het reilen en zeilen binnen verschillende presidia. Twee leden van twee presidia wordt het vuur aan de schenen gelegd. Tegen de schenen schoppen mag, onder de gordel slaan wordt door de vingers gekeken. Deze week nemen de presessen Charlotte De Wilde (Canonica) en Kjell Geurts (Economika) het tegen elkaar op.

FRANK PIETERMAAT

Omschrijf elkaars kringen eens.

Kjell Geurts (Economika): «Dames eerst.»

Charlotte De Wilde (Canonica): «Groot en veel. Misschien is dat wel het beste. En fancy.»

Kjell: «Dat klinkt niet slecht. Ik denk dat Canonica een kleine kring is, nog jong in vergelijking met Economika, maar wel met groeipotentieel en daar gaat Charlotte iets mee doen.»

Wat zijn de voor- en nadelen van een grote en kleine kring?

Charlotte: «Het voordeel is dat je elkaar allemaal kent. Op onze activiteiten kan iedereen aanwezig zijn en daar kunnen we ons dan ook op voorzien. Daartegenover staat natuurlijk dat we voor onze evenementen vaak dubbele shifts moeten draaien. Dat is niet altijd fijn. Soms zijn er zelfs jaren dat we niet eens mensen vinden om preses te worden.»

Kjell: «We zijn verplicht om het altijd groot aan te pakken en daar gaat financieel en logistiek veel werk mee gepaard. Zo kunnen we moeilijk een activiteit organiseren voor vijftig man, al hebben we ook activiteiten voor tien mensen. We proberen iedereen te geven wat ze willen en ik denk dat we daarin slagen met ons ruime aanbod.»

Zouden jullie voor een dag willen ruilen?

Charlotte: «Bij Katechetika had ik dat wel zien zitten maar Economika is echt heel groot. Van sommige din-

gen heb ik op dit moment gewoon niet genoeg verstand om het te doen.»

Kjell: «Het is inderdaad wel veel werk. Een beleid schrijven, kiesweek voorbereiden, budgetteren tijdens de zomer en dan alles uitvoeren tijdens het jaar. Ik zou het weleens zien zitten om te ruilen, maar het zou wel met pijn in het hart zijn.»

Zijn jullie jaloers op elkaar?

Charlotte: «Het is soms vervelend om een kleine kring te zijn,

zeker financieel of als je je stem wilt laten gelden op vergaderingen. Het lijkt me dus cool om eens van Economika te zijn, omdat die grote kringen een zekere charme hebben. Maar ik hou wel van mijn eigen kring.»

Kjell: «Ik ben niet zo snel jaloers. Wel op haar blond haar.»

Charlotte: «Ik ook op jouw krullen. Maar ik zou niet willen wisselen.»

Wat is het belang van de presesfunctie binnen jullie kring?

Kjell: «Ik maak deel uit van het dagelijks bestuur. Ik leid Economika in goede banen met 14 personen en ik ben het gezicht. Intern ben ik de olie van de kring en zorg ik dat de werking goed verloopt. Extern ben ik de vertegenwoordiger van Economika bij de studentenvertegenwoordigersorganisatie LOKO, andere kringen, de stad, de pers. Dus het is niet zo dat ik echt alles leid en coördineer.»

Charlotte: «Bij ons is dat anders. Ik doe alles en alle hulp die erbij komt is welkom. Ik heb het geluk

dat ik twee mensen heb die enorm veel helpen. Anderen hebben dat niet gehad. Ik probeer alles in goede banen te leiden, ook de onderwijsvertegenwoordiging aan de faculteit.»

onder de indruk dan. Die horen liever dat je bij UP (*Universitaire Parochie, red.*) hebt gewerkt of voorgelezen hebt in de mis.»

Kjell: «Ik ben ervan overtuigd dat een presesschap of lid zijn van een

Kjell: “Ik ben jaloers op je blond haar”

Charlotte: “Ik op jouw krullen, maar ik zou niet willen wisselen”

Kunnen jullie jullie functie later uitspelen?

Charlotte: «Als je rector wil worden, helpt dat blijkbaar wel. Ik weet niet of het bij Canonica veel verschil maakt. De meeste mensen bij ons komen in kerkelijke rechtbanken terecht. De priesters zijn niet altijd

presidium een meerwaarde heeft, want je laat zien dat je je engageert voor anderen op vrijwillige basis. Het voordeel bij Economika is dat je in een richting zit waarbij je in de bedrijfswereld zal terechtkomen. Nu bouw ik die contacten als preses al op. Dat laat wel een belletje rinkelen bij de bedrijven. Ze weten wat we doen en wat ons werk inhoudt en dat kunnen ze naar waarde schatten.»

Wat wensen jullie elkaar toe?

Kjell: «Ik wens in het bijzonder Charlotte heel veel succes want ik

Groot, veel en fancy

heb geleerd dat zij veel werk verzet. En ik hoop dat Leuven leert dat Canonica bestaat en waarvoor ze staan, want ik wist het een jaar geleden helemaal niet. Maar bij deze weet ik het maar al te goed.»

Charlotte: «Ik wens Economika veel succes met alle grote activiteiten waar wij van mogen meegenieten. Dat zijn echte mijlpalen in Leuven en die zouden er zonder Economika niet zijn. Het zou leuk zijn als ze daarmee kunnen doorgaan.»

Liesla Ollislaegers

Opgefriste Albatros vliegt er weer in

Wie binnenkort een feestje bouwt in de Albatros zal raar opkijken. De fuifzaal werd tijdens de zomervakantie stevig onder handen genomen.

JASPER VAN LOY

“Deze opfrisbeurt was echt wel nodig. Door de afbladerende verf zag de zaal er op sommige plaatsen vuil uit, terwijl ze dat niet was,” legt Simon Bekaert van Albatros uit. “Daarnaast schaften we ons

betere poetsproducten aan om komaf te maken met de bekende plakvloer.”

Verder werd er aan het zaalplan gesleuteld. Vanaf nu draaien de dj's niet meer in de hoek van het balkon, maar krijgen ze beneden een plaats. “Na fuiven vonden dj's het

soms spijtig dat de interactie met het publiek moeilijk verliep. Met dat initiatief komen we hen tegemoet,” verklaart Bekaert.

De Albatrosverantwoordelijken herbekeken ook de lichtinstallatie. Bekaert licht toe: “We hebben nieuwe filters geïnstalleerd en het licht beter verspreid over de oppervlakte van de zaal. Het balkon is minder donker en de zijkanten van de benedenverdieping krijgen meer licht.

De vraag blijft nu hoe constructief deze aanpassingen zijn en of het niet louter oplapwerk is, zoals ook gezegd werd van de vorige werken in 2011. “Omdat de huidige huurvoorwaarden binnen vijf jaar aflopen, konden we niet drastisch verbouwen,” beseft Bekaert. “Toch is het hoofddoel, ervoor zorgen dat studenten hier de volgende jaren deftig kunnen fuiven, volgens mij bereikt.”

Komaf gemaakt met plakvloer. Betere interactie tussen dj en publiek

NIEUW STATUUT VOOR FAKBARS OP ONDERHANDELINGSTAFEL

Geen repressie, meer controle

Een fakbar openhouden is geen sinecure. Voor buurtbewoners zijn ze vaak nog een doorn in het oog en dus werden er de laatste jaren steeds meer maatregelen genomen. Voor de toekomst wordt er aan een nieuw concept gewerkt: fakbar 2.0.

FRANK PIETERMAAT

Aan het begin van het academiejaar 2011-2012 werd het fakbarcharter ondertekend. Dat is een overeenkomst tussen de studentenvertegenwoordigersorganisatie LOKO, de stad Leuven, de fakbars, de politie en de onderwijsinstellingen. Een schriftelijke intentieverklaring die tot bedoeling had om de overlast in de onmiddellijke omgeving van de fakbars aan te pakken.

Het fakbarcharter werd op gejuich onthaald. Zo hadden zowel de studenten als de buurtbewoners een stok achter de deur bij eventuele problemen. Tot dan waren er wel afspraken, maar die waren nog nooit in een document gegoten. Al is ook het fakbarcharter juridisch niet bindend.

2.0

Afgelopen woensdag vond een jaarlijks buurtoverleg plaats tussen bewoners van de Tienestraat, de stad en de fakbars. Daar kwamen gemengde reacties naar voren. Voor de meesten is de situatie wel verbeterd, maar de klachten over overlast verdwijnen niet. Daarom wordt nu nagedacht over een nieuw statuut voor de fakbars.

"In het fakbarcharter zijn een aantal engagementen aangegaan en daarop willen we nu verder bouwen," zegt schepen voor Studentenzaken Bieke Verlinden (sp.a). "De aanzet is gegeven door de studenten en dat initiatief juichen wij als stad erg toe. Een beleid dat van onderuit groeit, is de juiste basis."

Frederik Deman, vorig jaar preses van Medica, was een van de initiatiefnemers voor een nieuw statuut voor de fakbars, een idee dat vanuit de studenten gelanceerd werd. "Vorig jaar was er de oktobercampagne (een campagneweek over overlast

in Leuven. De fakbars sloten hun deuren om aan te tonen hoe Leuven zou zijn zonder fakbars, red.). Na de actie zijn we begonnen aan een conceptnota," aldus Deman. "We willen op lange termijn een leefbare situatie creëren voor iedereen en die vergrendelen. Een nieuwe overeenkomst zou dwingender moeten zijn dan het charter, maar zou ook meer rechten kunnen geven aan een fakbar. Dat zou dan ook handiger zijn om zelf te kunnen gebruiken bij klachten."

Deman benadrukt dat alles nog zeer voorbarig is: "We proberen iedereen op een lijn te krijgen. We moeten de fakbars opnieuw een positiever imago geven. Buurtbewo-

ners moeten weten dat fakbars een ontmoetingsplaats zijn voor studenten, niet alleen een overlastplek."

Nu staan enkele fakbars los van de kringen waarbij ze horen, doordat ze worden uitgebaat door vzw's. In het nieuwe statuut zal wellicht staan dat fakbars terug volledig onder controle van hun kring moeten worden ondergebracht.

"Door de band met de kring te vernauwen, worden kringen opnieuw meer verantwoordelijk voor hun fakbar," zegt de studenteninspecteur Nick Van den Bussche.

Schepen Verlinden treedt hem bij: "Het is voor studenten ook belangrijk om een zicht te hebben op de werking van hun fakbar en

de verantwoordelijken te kunnen wijzen op hun verantwoordelijkheden."

Dat zulke overeenkomst een handig middel zou zijn om strenger te kunnen optreden, wordt ontkend. "Het is niet zozeer de bedoeling om te sanctioneren," zegt Rik Gosselink, de vicerector Studentenbeleid van de KU Leuven. "De afspraken die nu in het charter staan, zijn tamelijk vrijblijvend en we willen iets dwingender. We zijn op de goeie weg sinds het charter er is, maar het kan nog iets strakker. Wanneer de fakbars onder de kringen vallen, heeft de universiteit ook meer vat op het gebeuren dan wanneer ze onder aparte vzw's vallen." Wordt vervolgd.

De laatste hand wordt gelegd aan de nieuwe fakbar van Farmaceutica (zie onder).

Simon Leclercq

Leuven krijgt nieuwe fakbar

Het presidium van de studentenkring Farmaceutica opent, als alles goed gaat, begin oktober een nieuwe fakbar in Leuven. Hun vorige sloten ze een jaar geleden. De naam blijft voorlopig geheim.

JENS CARDINAELS EN FRANK PIETERMAAT

Farmaceutica opent binnenkort een nieuwe fakbar. Een maand geleden werd nog gehoopt om in september te kunnen openen. Maar de ambities zijn nu wat bijgeschroefd. "We zijn zo goed als klaar met de werken die wij zelf uitvoeren. Enkel de ramen ontbreken nog," aldus Farmaceuticapreses Laurenz

Govaerts. "We hebben dubbelgluidswerende beglazing besteld, maar die heeft een redelijk lange levertermijn en dus mikken we nu op begin oktober."

Het pand, dat vroeger café 't Kapucijntje herbergde, zal er langs de buitenkant wit uitzien en binnenin groen. Zo willen de toekomstige apothekers het uitzicht van een apotheek creëren. Met het dubbel glas, een geluidssas en speciale

luchtafvoer, hoopt Farmaceutica het lawaai buiten te beperken. Zoals bij elke fakbar worden ook stewards ingeschakeld.

Verhuis

Tot een dik jaar geleden had Farmaceutica haar fakbar aan het kruispunt van de Parkstraat en de Naamsestraat, maar die moesten ze sluiten. "Ons contract moest verlengd worden en er doken geruchten op dat er plannen waren om het gebouw op termijn te slopen," zegt ex-Farmaceuticapreses Thomas Olyslager. "Bovendien had het pand zijn beste tijd gehad. Het regende binnen en daardoor ontstond er

schimmelvorming. Toen hebben we beslist om de fakbar te sluiten."

Grote verschillen tussen de nieuwe fakbar en de oude zijn er niet. "Ze zijn even groot, al is de nieuwe fakbar rechthoekig van vorm en niet vierkant, zoals de vorige," zegt Govaerts. Volgens Olyslager is de locatie van de nieuwe fakbar beter. "Ze ligt dichterbij onze campus (Gasthuisberg, red.) en bij het Sint-Jacobsplein, waar veel Farmaceuticastudenten op kot zitten."

Afgelopen week lichtte Farmaceutica ook de buurtbewoners in. Daar was veel lof voor de goede bedoelingen, maar toch ook wat ongerustheid te horen. "Al die

maatregelen betekenen dat u last verwacht," werd geopperd. Counterend klonk dat die maatregelen puur preventief zijn zoals verplicht door de stad en de politie.

Primus

Studenteninspecteur Nick Van den Bussche begrijpt de bezorgdheid, maar merkt een heel grote bereidheid om alles vlot te laten verlopen: "In het begin zullen we de fakbar ook extra in de gaten houden en bijsturen waar nodig, maar dat is niet meer dan normaal." En voor mensen die graag een pintje drinken: de apothekers zullen Primus tappen.

Sociaal

DE STILLE KRACHT | BALIEMEDEWERKER CENTRALE BIBLIOTHEEK

“Ik ben absoluut geen lezer”

De mensen die de winkel draaiende houden, maar ze worden door weinigen opgemerkt. Die stille krachten krijgen het woord in deze reeks. Zij die zich dagelijks uitsloven, om anderen het leven aangenaam te maken. Respect. Deze week: Dominique Coene, baliemedewerker bij de Centrale Bibliotheek op het Ladeuzeplein.

JENS CARDINAELS

Wat doet u precies?

Dominique Coene: «Ik ontvang de bezoekers; van studenten tot bezoekers die niets met de universiteit te maken hebben. Zulke externe bezoekers hebben we meer dan andere universiteitsbibliotheken. Het gaat om mensen van over heel het land die geïnteresseerd zijn in bijvoorbeeld geschiedenis. We hebben heel wat boeken die andere bibliotheken niet hebben.»

«Als baliemedewerker moet ik alles opzoeken. Ik moet mensen die boeken hebben aangevraagd helpen. Ik zorg ook voor de inschrijving van nieuwe klanten. Daarnaast zijn er nog een aantal meer technische dingen: de lcd-schermen boven de balie programmeren, affiches en folders ontwerpen, computerproblemen oplossen...»

«We doen ook aan onderwijsondersteuning: we gaan met de professoren na hoe de bibliotheek aan hun noden kan voldoen.»

“Een toren, klokken... Het zal wel een kerk zijn, denken Spaanse toeristen”

Zetten jullie boeken die de proffen in hun lessen gebruiken en die dus populair zijn op niet-uitleenbaar?

Coene: «Ja, als de prof daar om vraagt, doen we dat. Maar van die optie maken professoren geen maximaal gebruik. Dat is een werkpuntje.»

«We hebben ook een vaste niet-uitleembare collectie. Die bestaat uit Leuvense thesen en boeken waaraan een KU Leuven medewerker heeft meegewerkt. In die collectie zit elk boek dat door iemand die aan de KU Leuven heeft gewerkt is geschreven.»

Rondleidingen

Bent u een lezer?

Coene: «Absoluut niet. Ik lees weinig boeken, maar wel kranten en websites. Ik koos voor deze job omdat bibliotheken informatiecentra zijn. Mijn interesse gaat naar hoe de maatschappij omgaat met informatie. Daar heeft de bibliotheek een veel belang-

Andrew Snowball

rijkere rol in. Ze doet veel meer dan boeken bewaren.»

«Ik heb psychologie gestudeerd. Daar is informatie ook heel belangrijk: je leert er hoe mensen omgaan met informatie.»

Krijgt u soms vreemde vragen van bezoekers?

Coene: «Dat valt goed mee. De meest gebruikelijke vaag is: “Hoe raak ik aan dit boek?” Toeristen hebben meestal een vraag over het gebouw. Daar kan ik op antwoorden, want we hebben er een cursusje over gekregen en we geven ook rondleidingen.»

«Vaak vragen mensen met een Spaans accent aan de balie: “Can we visit the

church?” Die Spaanse toeristen denken: een toren, klokken, het zal wel een kerk zijn.» (lacht)

Merken jullie hard dat het aantal studenten jaarlijks omhoog gaat?

Coene: «Het sociaal studeren is ongelooflijk toegenomen in de afgelopen vijf jaar. Gelukkig hebben de bibliotheken dat opgevangen met de campagne Blokken In Leuven. Ook de opening van het leercentrum Agora heeft de druk wat verlaagd.»

Wat vindt u van dergelijke leercentra?

Coene: «Ze staan een beetje los van het traditionele concept van bibliotheken als

informatiecentra. De rol van de leercentra is nieuw voor ons.»

Zou u in een leercentrum willen werken?

Coene: «Ja, een leercentrum focust op studenten ondersteunen bij het studeren. Dat vind ik interessant.»

Bibliotheken klagen vaak over geldgebrek. Is dat bij jullie ook zo?

Coene: «De Centrale Bibliotheek staat er iets beter voor dan de faculteitsbibliotheken. Wij krijgen ons geld rechtstreeks van de KU Leuven. De andere krijgen het via hun faculteit. Natuurlijk is meer geld altijd welkom.»

Weg met zwart-wit denken

Veto volgt de trends in de internationale krantenwereld. Vanaf nu verschijnt uw studentenblad volledig in kleur. Dra kopen wij ook een computerapparaat om onze artikels op te schrijven!

www.veto.be

@veto_be

/vetoleuven

veto

Sociaal

INTERVIEW FILOSOOF BLERI LLESHI

“Afbreken is gemakkelijk, maar je moet ook opbouwen”

De filosoof van de straat, zou je Bleri Lleshi kunnen noemen. Als jongerenwerker, politicoloog en politiek filosoof verzoent hij praktijk en theorie. Een ivoren toren is Lleshi volledig vreemd. Zonder een blad voor de mond te nemen vecht hij voor het lot van Brusselse jongeren, en bij uitbreiding zowat de hele samenleving. Zijn nieuwste boek, *De Neoliberale Strafstaat*, verschijnt volgende week.

SAM RIJNDERS

Al jaren werkt u met Brusselse jongeren, die in de ogen van heel wat Vlamingen een bron van overlast zijn. Ontwaken we uit een naïeve multiculturele wensdroom?

Bleri Lleshi: «De mislukte multiculturele samenleving bestaat niet in Brussel. Wat wel bestaat, zijn economische problemen met grote sociale gevolgen. Een van de rijkste steden in Europa waar inwoners in preciaire omstandigheden leven, heeft een probleem. Een derde van de Brusselse bevolking leeft onder de armoedegrens. In sommige wijken is de helft van de jongeren werkloos. Een kwart van hen maakt zijn middelbare school niet af. Het is een stad met enorm veel hooggeschoolde bannen, maar een laaggeschoolde bevolking.»

«Volgens politici en media zijn die problemen niet socio-economisch, maar is het de schuld van de afkomst en de cultuur van die mensen. Migranten zijn lui en willen niet werken. Moslims willen zich niet integreren. Sinds zwarte zondag (*de federale verkiezingen van 1991, toen het toenmalige Vlaams Blok doorbrak, red.*) zijn we helemaal gefocust op cultuur en religie. Daar hamerde het Vlaams Blok immers op, en andere partijen zijn hen in die analyse gevolgd.»

«Die culturalisering van socio-economische problemen is geen toeval. Sinds het einde van de jaren zeventig stijgen armoede, ongelijkheid en werkloosheid. Nog nooit zijn ze zo hoog geweest. De politiek kan of wil dat niet aanpakken - dat laat ik in het midden - maar moet toch oplossingen bieden. Dus leidt men de aandacht af met een gemakkelijk verhaal over religie of criminaliteit.»

Hebben slachtoffers van armoede, werkloosheid en andere socio-economische problemen dan geen eigen verantwoordelijkheid? Volgens Liesbeth Homans (N-VA), wordt racisme vaak gebruikt als een excuus voor persoonlijk falen.

Lleshi: «Wat Homans zegt, klopt uiteraard niet. Ik ben honderd procent zeker dat ze weet dat racisme bestaat. Dat bewijzen alle cijfers, al moet je je tegenwoordig blijkbaar schuldig voelen als je het woord gebruikt.»

«Ik ben enorm voor verantwoordelijkheid, maar een jongere van vijftientig zonder hogere studies en met enkele minijobs kan niet dezelfde verantwoordelijkheid nemen als ik. Ik heb gewerkt met jongeren wiens moeder in een krotappartement in Anderlecht woont met vier kinderen. Nooit heb ik vaders gezien, bijna altijd gaat het om alleenstaande moeders. Die moeders worden depressief omdat ze niet voor hun eigen kinderen kunnen zorgen. Wat heeft het dan voor zin als ik zo'n vrouw zeg: "Neem je verantwoordelijkheid!"? Haar verantwoor-

delijkheid voor wat? Iemand die uitgesloten wordt en in armoede leeft, heeft hulp nodig. De overheid is dan essentieel, zodat ze hun verantwoordelijkheid kunnen nemen.»

«Laat ons dat discours van verantwoordelijkheid ook uitbreiden. Nu geldt dat maar voor bepaalde doelgroepen. Daklozen, neem je verantwoordelijkheid! Armen, neem je verantwoordelijkheid! Migranten, neem je verantwoordelijkheid! Slechte studenten, neem je verantwoordelijkheid! Waarom vragen we dat nooit van politici, of van de rijkste klasse die in vergelijking met het buitenland nauwelijks bijdraagt?»

Neoliberale strafstaat

Politici kunnen socio-economische problemen niet aanpakken en focussen daarom op criminaliteit. Dat is ook het thema van uw nieuwste boek, *De Neoliberale Strafstaat*.

Lleshi: «Die socio-economische problemen hangen samen met de opkomst van een bankkapitalisme. De financiële wereld heeft nu de touwtjes in handen en onze economie sluit niet langer aan bij de realiteit. We gaan van de ene *bubble* in crisis naar de volgende, met de grootste ontploffing vijf jaar geleden. Daar kunnen verkozen politici nauwelijks wat aan doen. Niemand kon Ford Genk of Arcelor Mittal redden, of ze nu Di Rupo of De Wever heten.»

«Dus hameren ze maar op repressie en criminaliteit. Repressie die op haar beurt

.....

“Men leidt de aandacht af met een gemakkelijk verhaal over religie en repressie”

.....

.....

“De Wever mag mij drie onderzoeken tonen die zijn beleid steunen. Ik vind ze niet”

.....

een *business* wordt, kijk maar naar de privatiseringen van gevangenissen en justitie.»

«Mensen, en vooral jongeren, zijn onzekerder dan ooit. Gaan we een job vinden met dit diploma? Ons lief kunnen houden? Jongeren zijn mondiger dan ooit, maar daaronder schuilt een grote onzekerheid. Daardoor geven we *carte blanche* aan een repressieve staat. Garandeer mij basisveiligheid, en de rest kan mij weinig schelen. Zo krijg je Amerikaanse staten waar er meer geld gaat naar gevangenissen dan naar onderwijs.»

Past de war on drugs van Antwerps burgemeester Bart De Wever (N-VA) in dat verhaal?

Lleshi: «Natuurlijk. De criminaliteit daalt al tien jaar lang in België en de rest van West-Europa. Negentig procent van de mensen gelooft dat niet, want politici en de media focussen op sensatie. De *war on drugs* van De Wever past in een populistisch discours, dat goed verkoopt. Een *war on drugs* die men trouwens financiert door een miljoen euro te besparen op het sociale beleid in Antwerpen.»

«Iedereen is voor het aanpakken van de criminaliteit. Niemand wil dat zijn kleine zus of

grootouders zich onveilig voelen op straat. Toch wordt het voorgesteld alsof heel wat inwoners van Borgerhout dealen en dol zijn op criminaliteit. Criminaliteit moet worden aangepakt, op basis van de feiten. De Wever mag mij drie onderzoeken tonen die zijn beleid steunen. Ik vind ze niet.»

Conclusie: de neoliberale mens verklaart socio-economische problemen door cultuur, een gebrek aan verantwoordelijkheid en is dol op repressie. Ziet u een uitweg?

Lleshi: «Mijn kritiek is hard en soms radicaal, maar je moet ook een alternatief bieden. Afbreken is makkelijk, maar je moet ook opbouwen.»

«Op korte termijn kunnen we heel wat hier en nu doen, maar op lange termijn moeten we ons systeem in vraag stellen. Of je het nu kapitalisme of neoliberalisme noemt, armoede ga je bijvoorbeeld nooit oplossen zonder herverdeling. Voor sommigen ga je al te ver als je het woord kapitalisme laat vallen. Het systeem niet durven benoemen, noch een alternatief kunnen formuleren: met enige kwade wil zou je kunnen spreken van een totalitair systeem.»

Beeld

ScherpGesteld

• • • • • FOTO'S: SIMON LECLERQ & CAROLINE HERMANS

Simon Leclercq

Simon Leclercq

Vlaamse studenten komen pas deze week aan in Leuven, maar de internationale studenten waren er vorige week al. Ze kregen allerlei infosessies en workshops. In een van de workshops leerden ze hoe je veel bier kunt drinken en kunt dansen. De workshop heette "International Party" en ging door in Alma 2.

Caroline Hermans

Caroline Hermans

Cultuur

COCOROSIE IN HET DEPOT

Meer verkleedpartijen dan Aalst Carnaval

De Leuvense muziekclub Het Depot trapte vorige woensdag zijn werkjaar op gang met een optreden van het excentrieke combo CocoRosie. Dat leverde een hoogmis op voor de gelovigen maar een vreemd spektakel voor de leken. Warme groeten uit Het Nieuwe Vreemde Amerika! Het eten is hier goed, maar het weer is wisselvallig.

GEERT JANSSEN

Volg mij even, lieve lezer, naar het muzikale landschap van de vroege eenentwintigste eeuw. De garage-rockrevival van The Strokes en The White Stripes had ons eindelijk van de pijnlijke geslachtsziekte der nu metal afgeholpen. Toen net iets te veel van die rammelgroepjes - The Vines, Jet et les autres - lege dozen bleken te zijn, stonden meerwaardezoekers wereldwijd met open armen klaar voor de freak folk. Deze beweging, ook wel The New Weird America genoemd, heeft de folk als uitgangspunt maar valt verder onmogelijk in een sluitende definitie te vatten. De belangrijkste vertegenwoordigers - Devandra Banhart, Joanna Newsom en Animal Collective - delen meer een open en experimentele attitude dan een duidelijke muzikale identiteit.

Het is op deze golf dat de dames van CocoRosie in 2004 kwamen aangesurft met hun plaat *La Maison De Mon Rêve*. Twee multiculturele zusjes, Sierra en Bianca Casady, die elkaar na een nomadische jeugd uit het oog verloren als jonge volwassenen, maar elkaar terugvonden om samen muziek te maken. Op zijn minst een goed verhaal. Of dat ook goede muziek opleverde, is voer voor discussie. Het afgelopen decennium bracht CocoRosie regelmatig nieuw werk uit, dit jaar nog *Tales of a Grass Widow*. Gemiddeld kregen die platen van muziekwebsite Pitchfork 4.88 op tien. Buis of geen buis: een harde kern van overtuigde fans sloot ze hartelijk aan de borst en gaat voor de gezusters Casady door het vuur.

Of je het nu goed vindt of niet, toegankelijk kan je de muziek van

CocoRosie niet noemen. Elementen uit folk, elektronica, hiphop en opera worden samen in een wasmachine gepropt en achteraf nog nadruipend aan het publiek gevoerd. Dat levert doorgaans geen coherente popmuziek op maar een expressionistische geluidsbrij die even bevreemdend als overweldigend is. Tel daar nog een arty liveshow bij, die graag stoeit met performance art en cross dressing, en zie het duizelen voor uw ogen.

Garderobe

Alzo kuierden wij vorige woensdag met een grote nieuwsgierigheid, maar met onduidelijk verwachtingen naar Het Depot. Het podium was aangekleed met een make-upspiegel en een forse wasdraad, voorzien van een halve garderobe. Het leverde een show op met meer verkleedpartijen dan Aalst Carnaval. Videobeelden vanop het podium werden indrukwekkend gemixt met eerder opgenomen beelden.

Muzikaal werden Sierra en Bianca in de rug gesteund door een toetsenist en een human beatboxer. Het optreden werd enthousiast ontvangen door de fans, maar slaagde er niet in ons hart te winnen. Slechts occasioneel - tijdens *R.I.P. Burn Face* bijvoorbeeld - ervoeren wij een vleugje van de magie van CocoRosie. Geen spek voor onze bek dus. We vrezen dat elke andere conclusie ons een lynchpartij zou opleveren.

Sierra, Bianca, het is beter als we elkaar niet meer zien. Het ligt niet aan jullie, het ligt aan ons.

Andrew Snowball

Het is niet moeilijk.

Het is gemakkelijk om voor Veto te schrijven of te fotograferen. Je hoeft geen ervaring te hebben. We zorgen voor een goede begeleiding, zodat je op een leuke manier bijleert.

Kom vrijblijvend naar onze redactievergadering. Elke vrijdag om 16 uur in 's-Meiersstraat 5 eerste verdieping. Het wordt tof!

Info-sessie nieuwe medewerkers op woensdag 2 oktober om 19 uur

www.veto.be

@veto_be

/vetoleuven

 veto

Cultuur

STUK HOUDT OPENDEURDAGEN

Fans van Ryan Gosling zullen kreetjes van plezier slaken

De start van het academiejaar valt naar goede gewoonte samen met die van het cultureel jaar. Van woensdag 25 september tot vrijdag 27 september kan u terecht in het kunstencentrum STUK voor de traditionele gratis openingsdriedaagse STUK Start.

RUBEN BERTRANDS

"STUK Start heeft de ambitie om enerzijds het trouwe publiek terug welkom te heten en anderzijds om een nieuw publiek aan te trekken dat STUK nog niet kent," aldus communicatieverantwoordelijke Frank Geypens. "Het is een beetje zoals een opendeurdag waar je komt kijken of het iets voor jou is." Het programma biedt dan ook voor elk wat wils, gaande van film, performance en theater tot muzikaal vertier.

Woensdagavond omstreeks halfnegen zal de Brusselse band Recorders het muzikale startschot geven in de Labozaal. Hierna is het de beurt aan MEAN of Middle Earth All Nighters, een duo bestaande uit Niels Borrey en Younes Faltakh (*zanger van The Hickey Underworld, red.*). Verwacht u aan experimentele rock met smakelijke titels zoals *Ode to the one euro lasagna*. Donderdag is er het START-feest, een klassieker op de Leuvense feestagenda. In STUKcafé wordt de muziek verzorgd door Mister Bongo,

Klepto, Mr. Critical en Mr. Leenknecht, terwijl er ook in de Bassment van jetje wordt gegeven door onder andere Mophito, Maverick en Iceman. Vrijdag geeft Sir Yes Sir, de groep rond multi-instrumentalist Tijs Delbeke, het beste van zichzelf in de Labozaal. Zij spelen een van hun laatste shows nadat ze het voorbije jaar tourden met hun succesplaat *We Should Talk*. Het Leuven exportproduct Roselien Tobbackx sluit de avond af. Haar muziek laat zich het best omschrijven als een kruisbestuiving tussen Spinvis en Ella Fitzgerald.

Gosling

Cinema ZED is al jaar en dag de vaandeldrager van de alternatieve cinema in Leuven. Tijdens STUK Start kan de film liefhebber zich gratis en voor niets in een knusse bioscoopstoel nestelen. De vrouwelijke fanschare van Ryan Gosling zal kreetjes van plezier slaken, want de Canadese acteur is tot viermaal toe te bezichtigen. We krijgen een piepjonge Gosling te zien in *The Believer*, een film

Karolien Wilmots en Simon Leclercq

die gebaseerd is op het leven van Daniel Burros, een lid van de Amerikaanse Nazipartij die in de jaren '60 zelfmoord pleegde nadat een journalist zijn Joodse afkomst publiek had gemaakt. Wat zeker niet mocht ontbreken was de nu al tot cultfilm uitgeroepen actiethriller *Drive*, zijn eerste samenwerking met de Deense regisseur Nicolas Winding Refn. Het duo breidde een vervolg aan zijn succesverhaal met *Only God Forgives*, een wraakfilm die zich in de onder-

buik van Bangkok afspeelt. Gosling laat zich ten slotte nog van een geheel andere kant zien in *Lars and the Real Girl*, waarin hij een man speelt die een relatie begint met een sekspop.

Ook de aanhanger van het betere theater zal niet op zijn honger blijven zitten. Het interactief project *We Are Still Watching* tast elke avond de grenzen van het theater af: er zijn namelijk geen acteurs. De bezoekers worden uitgenodigd om zelf een rol voor hun rekening te ne-

men. Een stevige aanrader is *Viva la naturisteracion!*, een voorstelling van theatergezelschap De Warme Winkel die geselecteerd werd voor het Nederlands Theaterfestival 2012. Zoals de titel laat vermoeden propageert het ensemble het naturisme. Geïnteresseerden moeten overigens niet passief blijven toekijken. Zaterdag is er een naturistenversie van de show, waarbij het publiek de voorstelling naakt bijwoont. Gelieve zelf een handdoek mee te nemen.

Centrum voor Levende Talen

Het CLT is een erkend centrum voor volwassenenonderwijs (cvo) in samenwerking met de KU Leuven. Onze taalcursussen staan open voor iedereen (vanaf 16 jaar).

Arabisch, Chinees, Deens, Duits, Engels, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, Italiaans, Japans, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Spaans, Turks, Zweeds en e-leren Frans, Portugees, Spaans en Zweeds

NIEUW: ✓ Fins

Inschrijving: - online doorlopend tot en met zaterdag 12 oktober 12:00
- op het secretariaat: elke werkdag van 9:00 tot 12:00 en van 16:00 tot 20:00
zaterdag van 9:00 tot 12:00

Start van de lessen: vanaf maandag 23 september

Dekenstraat 4, LEUVEN
016 32 56 61

info@clt.kuleuven.be
www.clt.be

Cultuur

INTERVIEW **STIJN VAN AERSCHOT VAN ONE FESTIVAL**

Meer kwaliteit aan minder profijt

Les Cousins ijvert voor meer, goedkopere en ludieke feesten. De evenementenorganisatie uit Haacht is opgericht door onder andere Stijn Van Aerschot, student culturele studies aan de KU Leuven. In de aanloop naar een nieuw academiejaar organiseert Les Cousins One Festival, een jong festival dat uitgaat van een andere aanpak en een nieuwe mentaliteit. Het kan anders en beter, zoveel is duidelijk.

ERNEST DE CLERCK

Wat is Les Cousins?

Stijn Van Aerschot «Les Cousins is een vzw die twee jaar geleden opgericht werd. Het was altijd de bedoeling om een festival te organiseren, maar daarmee ontstond onmiddellijk een probleem: geld. Om dat geld bij elkaar te sprokkelen hebben we evenementen in het leven geroepen. Veel hebben we er niet aan verdiend, maar onze naam is wel blijven hangen. Voor de eerste editie van One Festival in 2012 hebben we voornamelijk goede groepen uit de buurt laten optreden. Meer dan vijf groepen die al bij ons gespeeld hebben, zitten nu in de selectie van Rockvonk, het provinciale rockconcours. We hebben toen een mooi aantal bezoekers mogen ontvangen en het aantal blijft groeien.»

en indie gespeeld worden, kan je erop rekenen dat je, als dat je genre is, groepen zal zien die je aanspreken. Zelfs als je de helft van het aanbod niet kent. Het lijkt vaak alsof iedereen zo maar boekt wat deze maand hip is zonder zich af te vragen of het dat volgende maand nog steeds zal zijn. Daar proberen wij een verschil in te maken.»

Wat is het doel van Les Cousins? Wat hebben jullie voor ogen?

Van Aerschot «Ons doel is om er zo veel mogelijk plezier aan te beleven. Hoe groter het wordt, hoe leuker het wordt. Er kruipt wel steeds meer tijd in. Het is een voltijdse hobby, zeg maar (*lacht*). Het uiteindelijke doel is dat wij en ons publiek plezier hebben. En mocht het een groot festival worden, dan is dat mooi meegenomen. Blijft het klein, dan is dat even goed. Zolang we het financieel maar halen. We zien wel waar we uitkomen.»

Jij studeert culturele studies in Leuven. Vind je dat het muzikale aanbod in Leuven rijk genoeg is?

Van Aerschot «Ik denk dat de Leuvense student wel aan zijn trekken komt, maar ik, als muzikant, niet. Er zijn wel een aantal goede initiatieven zoals de concerten in STUK en Het Depot, al vind ik dat de prijs daar vaak te hoog is in vergelijking met wat aangeboden wordt. In Leuven ontbreekt het mij eigenlijk vooral aan kleine, gratis optredens in leuke cafés. Het is natuurlijk niet zo'n grote stad als Brussel, Antwerpen of Gent, maar er is echt een schrijnend tekort aan dergelijke evenementen. Maandagavond is er steeds een optreden in de Blauwe Kater (*een café in de Naamsestraat, red.*) Dat is leuk en gezellig, maar verder is er bijna niets. In een stad met zoveel studenten is dat toch heel erg weinig.»

Wat moet er volgens jou verbeterd worden?

Van Aerschot «Meer gelegenheden om concerten te organiseren. Het lijkt alsof men daar niet in wil investeren. Alsof er niemand openstaat voor iets anders dan fakbars in de Tiensestraat. Stop de studenten daar maar weg en hoop dat ze niet te veel nachtlawaai veroorzaken, dat lijkt wel de redenering. Ik ga veel vaker naar Brussel of Gent, omdat daar nu eenmaal een groter aanbod is.»

Kwaliteitsmerk

Wijft je dat tekort dan aan het stadsbeleid of aan een attitude van de studenten?

Van Aerschot «Ik wil de stad niets verwijten, maar ik denk dat er veel meer mag ingezet worden op dat gebied. De nieuwe regels met betrekking tot decibelmeters en consorten lijken ook weer een domper op de feestvreugde. Misschien moet er via de universiteit ook meer aandacht komen voor studenten die initiatief tonen op dat gebied. Iets zoals Students on Stage (*een talen-*

Karolien Wilmots

tenwedstrijd van de KU Leuven, red.), maar dan meer en vaker.»

Is dat wat jullie ook proberen met Les Cousins?

Van Aerschot «Ja. Van Les Cousins willen we een soort kwaliteitsmerk maken. We willen de hedendaagse jongeren aanspreken omdat zij de toekomst zijn. We willen de mensen leren om een meer open kijk te hebben. Wij bieden iets bijzonders aan en velen hebben ons gek verklaard. Waarom in godsnaam zouden we een

alternatief rockfestival organiseren in een klein dorp? Maar er is wel degelijk een publiek voor. We boeken niet de muziek die in videoclip op tv komt, maar dat is ook niet ons doel, noch is het weggelegd voor ons publiek. We bieden een alternatief aanbod aan. In de hoop dat ons geduld loont.»

Compact Disk Dummies, die op 21 september op One Festival speelden, zijn woensdag 25 september te zien op het Studentenwelkom.

“De kwaliteit van fuiven daalt, maar de prijs stijgt”

Waarom staan jullie als organisatie achter meer en goedkopere evenementen?

Stijn Van Aerschot «Waarom? Goede vraag (*lacht*). Dat komt omdat we zelf al een aantal jaren uitgaan en merken dat de kwaliteit van de fuiven en evenementen daalt, terwijl de prijs stijgt. Wij willen het omgekeerde doen, betere kwaliteit bieden voor een lagere prijs. Het is niet altijd gemakkelijk om kwaliteit te bieden voor minder geld, dat spreekt voor zich, maar we proberen de financiële drempel zo laag mogelijk te houden. Dat helpt ons ook om een jong publiek aan te trekken. Het is vooral voor hen dat we er zijn.»

Tekort

Is One Festival dan ontstaan uit een tekort aan goede en goedkopere muziekenvenementen in de buurt?

Van Aerschot «Ja. Er zijn veel festivals, en ik volg dat op de voet, waarbij men een aantal goede artiesten boekt en waarvoor je minimum 40 euro neertelt. Er zijn dan gemiddeld drie namen die me interesseren en verder niets, omdat het om een heel ander genre gaat. Ik heb de indruk dat heel veel festivals, ook de echt grote, een mengelmoes zijn van verschillende stijlen. Met die aanpak ben ik het niet eens. Voor mij is een festival veel aangenamer, zowel voor de artiesten als voor het publiek, wanneer iedereen samenkomt in een gemeenschappelijke zoektocht naar eenzelfde soort muziek. Als je naar een festival gaat waar voornamelijk rock

Doe de groentetas!

elke maandag een verrassend biologisch groente- en fruitpakket

@ Alma2, Alma 3, KHL, Lemmensinstituut, Groep T, Gasthuisberg en Letteren

data, plaats en uren: www.kuleuven.be/groentetas

(advertentie)

ALMAMENU VAN DE WEEK

23 - 27 september 2013

A1 = alleen Alma 1 **A3** = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2 = vegetarisch

maandag

Groentenrisotto met quornbereiding		€ 4.10
Kalkoenlapje groene pepersaus en sperzieboontjes		€ 5.30
Koninginnenhapje		€ 4.10
Romig varkensstoofpotje met champignons		€ 3.10
Wienerschnitzel met tirolersaus en forestieregroenten		€ 5.30

dinsdag

Beenham met tomatenpaprikamengeling en kroketjes		€ 4.10
Kaasgroenteschijf met courgette en wortelblokjes		€ 5.30
Kalkoenstoverij met patersbier, groentemengeling en denappeltjes		€ 5.80
Spaghetti bolognese groot		€ 4.10
Spaghetti bolognese klein		€ 3.10
Stoofvlees op z'n Vlaams		€ 5.30
Kippenlapje met groenten en saus	A3	€ 5.30
Steak met groenten en saus	A2	€ 5.80

woensdag

Gebraden haantje met archiducsaus en slaatje		€ 5.80
Kalkoensteak met witte kool in room		€ 3.10
Koninginnenhapje		€ 4.10
Vegetarische loempia met zoetzure kerrie en basmatirijst		€ 4.10
Heekfilet met botersaus en romanescogroenten	A1+A3	€ 5.30
Kippenlapje met groenten en saus	A2	€ 5.30

donderdag

Groententaartje met wortelpuree		€ 5.30
Lasagne met zalm		€ 5.30
Spaghetti bolognese groot		€ 4.10
Spaghetti bolognese klein		€ 3.10
Vogelnestje met spinazie en mosterdsaus		€ 4.10
Kippenlapje met groenten en saus	A2	€ 5.30
Stoofvlees op z'n Vlaams	A1+A3	€ 5.30

vrijdag

Hamburger met ketchupsaus en erwtes		€ 3.10
Omelet natuur met tomaten-paprikamengeling		€ 5.30
Stoofvlees op z'n Vlaams		€ 5.30
Koninginnenhapje	A1+A3	€ 4.10
Steak met groenten	A3	€ 5.30
Zalmsteak met bearnaisesaus en broccoli	A1+A3	€ 5.80

Filmticket voor slechts €7,2

waarmee je van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke voorstelling in Kinopolis kan gaan!

Te koop in alle Almarestaurants!
De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopoliswebsite.

http://www.alma.be

*One man's trash is
another man's treasure!*

*Inzameling en verkoop van tweedehands
goederen met een enorm en steeds
wisselend aanbod!*

de kringwinkel

SPIT

Ijzermolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee

www.spit.be

WeL

Universitaire Werkgroep Literatuur en Media

Sedert 1980

- **Opleiding** auteurs en journalisten
(in Soc. Wet. en Letteren, KU Leuven)
Start | 7 oktober 2013
- **Wedstrijden:**
 - Essay i.s.m. Stad Leuven
(insturen vóór 15 december)
 - Flitsverhaal - Prozagedicht (idem)
- **Tijdschrift WeL:** verhalen, poëzie, essays en actualiteit

Info/Inscr.: (+32) 16-22 93 24 of
uwlmwel@yahoo.com

Redactie/secretariaat:
Kapucijnenvoer 67/31, B-3000 Leuven

http://uwlm.be

KULEUGEN

De satirische rubriek van Veto

Toekenning ISP's verloopt ook dit jaar weer "vlotjes"

Campuskrant dan toch niet opgedoekt: Redactie "door het dulle heen"

Bij de aanvang van dit nieuwe academiejaar wuiven we onze succesrubriek *Raar Mark Waer* vaarwel, en verwelkomen onze nieuwe reeks *SlimmeRik*: de homo universalis aan het hoofd van onze Alma Mater gunt ons elke week een kruimeltje van zijn oneindige wijsheid.

Een opmerkelijke tweet, een leuk weetje of een zinsbeschouwelijke spreuk, *SlimmeRik* is voor de meerwaardezoeker elke week een ankerpunt.

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 40 - Nummer 1
Dinsdag 24 september 2013

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Jens "Eugene Van Leem-

huizen" Cardinaels

Redactiesecretaris & V.U.:
Frank "Sepp Blatter" Pietermaat
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Eva "Andrew Jared" Schalbroeck, Korneel "Rupert Murdoch" De Schamp, Quinten "Frank Deboosere" Evens, Ernest "Bart De Wever" De Clerck, Karolien "Friedrich Nietzsche" Wilmots

Schrijvers:
Sam "Jens Cardinaels" Rijnders, Yves "Rien Hoeyberghs" Delvaux, Margot "Marc Wilmots" De Boeck, Jasper "Wouter

Vandenhoute" Van Loy, Geert "Guy De Pré" Janssen, Ruben "Kris Peeters" Bertrands, Pieter "Bruno Tobback" Rombouts

Fotografen:
Liesa "Programmamakers VTM" Olislaegers, Simon "Vladimir Putin" Leclerq, Thomas "Ban Ki-Moon" Thielemans, Andrew "Andrew Snowball" Snowball, Frederik "Rik Torfs" Herregods

Tekenaars:
Simon "Didier Bellens" Englebert, Karolien "David Cameron" Favoreel, Jeroen "Bashar Al-Assad" Baert

Dtp:
Jens Cardinaels, Frank Pieter-

maat, Korneel De Schamp

Eindredactie:
Jens Cardinaels, Frank Pietermaat, Korneel De Schamp

IT:
Joachim "Frank Pietermaat" Beckers

Publiciteit:
Alfaset cvba - Pieter Rombouts
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66

Drukkerij:
Coldset Printing Partners (Groot-Bijgaarden)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro Over-

schrijvingen op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, mensen die u zou willen ontslaan) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren. behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Axel Daeseleire

“Een bureaujob is voor mij het equivalent van de hel”

Axel Daeseleire (44) speelde 20 jaar geleden den Tits in *Ad fundum*, de film van Erik Van Looy die een poging deed het studentenleven in Leuven in kaart te brengen. De acteur studeerde toen zelf nog in Antwerpen en was ook na de lesuren zeer actief: “Ik heb zeker 60 cantussen gedaan.” Io vivat!

PIETER ROMBOUTS

We treffen Axel op een terrasje in Antwerpen. Kostuumvest, iPad onder de arm, zonnebril op de neus. De opnames van de vtm-reeks *Connie en Clyde* liggen even stil, maar Daeseleire heeft geen zittend gat. Hij is ook deejay en organiseert tegenwoordig feestjes in de oude Renault-garage. “Leuvense studenten zijn altijd welkom: als ge van de parking komt, is het altijd leuk in ‘t Stad,” vertelt hij met een brede grijns. Dat hij dit alles zou doen, was lang niet voorzien toen hij op zijn achttiende rechten ging studeren.

Axel Daeseleire: «Mijn ouders en grootouders waren allemaal jurist, dus werd ik in die richting geduwd. Ik had economie gedaan in het humaniora en ben meteen daarna aan rechten begonnen in Antwerpen. Ik heb gebist in Namen en eerlijk gezegd was dat meer om eens na te denken over wat ik echt wou doen. Ik vond rechten oersaai en kurkdroog. Serieus: “Op perceel A groeit

vind ik minder terug in de stand-upcomedians van nu.»

Maar je hebt kleinkunst wel snel vaarwel gezegd en voor de acteursopleiding gekozen.

Daeseleire: «Ik wist niet dat er in de opleiding kleinkunst zo veel zang was. Pas op, ik zing graag, ik ben twee jaar cantor bij Andoverpia geweest en heb zeker 60 cantussen gedaan. Maar toen ik op Studio zat, moest ik toch minderen. Cantussen van Andoverpia vonden plaats op dinsdagavond en woensdagochtend begon de lesdag met een halfuur solo zang. Mijn stem was altijd compleet naar de vaantjes, het ging zelfs zo ver dat de directeur mij hoogstpersoonlijk is komen zeggen: “die biers-tube zou ik maar laten als ik jou was.” (lacht)»

Je bent gedoopt bij Andoverpia. Zou je studenten aanraden zich te laten dopen?

Daeseleire: «Als iedereen daar met de juiste instelling aan begint: ja. Het was

een gepeperde doop, maar hoofdzakelijk ludiek. Ik herinner me vooral nog hoe het was na mijn doop: ineens was ik deel van de groep, een heel fijn gevoel. Trouwens, is het vandaag de dag niet sowieso softer dan vroeger?»

Was het twintig jaar geleden dan echt zoals in *Ad fundum*?

Daeseleire: «Ach, er zaten destijds in de studentenclubs wel hier en daar een paar gefrustreerden tussen die het jaar voordien waarschijnlijk te hard waren aangepakt en vergelding wilden. Die gasten hebben niet door dat die hiërarchie gewoon theater is. Ik heb ooit op een cantus in het oor van een schacht geroepen die niet wilde rechtstaan. Waarop die gast rechtstond en mij vol op mijn oog heeft gekoekt. Ik heb toen niet gereageerd, want dat ligt niet in mijn aard en past al helemaal niet binnen dat spel. Het enige wat ik gezegd heb, is “Gij begrijpt er niks van” en ik heb mij omgedraaid. Mijn oog deed nochtans zéér, hoor. Die kerel mag nog altijd zijn excuses aanbieden.»

Niet iedereen heeft die zelfbeheersing, en al zeker niet op zijn of haar achttiende.

Daeseleire: «Akkoord, maar zo’n doopcharter, is dat dan de oplossing? Hoe meer je dingen in wetten giet, hoe minder mensen capabel zijn zelf te oordelen over wat juist of verkeerd is. Tegenwoordig krijgen ze op school les over die dingen! Als je twee

mannen aan een vrouw haar borsten ziet frunniken en je ziet dat die vrouw dat niet graag heeft, dan is het toch niet moeilijk om te oordelen dat dat niet juist is, toch?»

Zegt de man die altijd de macho speelt.

Daeseleire: (zucht) «Je moet je als acteur verzoenen met de fysieke uitstraling die je hebt.»

In *Humo* omschreef Dwarskijker (rv) het als volgt: “Axel Daeseleire kan als geen ander de vermoorde onschuld van de schuinse macho spelen, omdat hij nu eenmaal een goed acteur is, en naar alle waarschijnlijkheid ook een exemplarische macho.”

Daeseleire: «Eigenlijk jammer dat een redelijk intelligente man zich laat betrappen op zo’n uitspraak. Of ik nu macho ben in het echte leven, dat doet er toch niet toe? Als acteur moet ik de rollen die ik krijg geloofwaardig en boeiend maken. Geloof me: ik haal mijn inspiratie voor zo’n rol meer uit observatie van anderen dan uit mijn eigen leven.»

Gelkop

Stoort die stempel jou?

Daeseleire: «Ach, ik kan zo’n rollen goed gestalte geven, maar ik wil echt graag eens iets anders! Het is gewoon een feit dat, als ik machorollen zou weigeren, een paar jaar geleden als barman aan de slag

“Ik vond rechten oersaai en kurkdroog”

een boom, waarvan een tak overhelt op perceel B. Aan die tak groeit een appel. Van wie is die appel?” En dan blijkt dat als de appel nog aan de tak hangt, hij de eigenaar van perceel A toebehoort, maar als hij valt, eigendom is van de man die perceel B bezit. (fel) Waar gaat dat in ‘s hemelsnaam over? Eens je al die gortdroge materie hebt doorworsteld, wordt het wel interessant en kan je je talent als retoricus uitspelen. Maar ik ben ook een ramp in administratie, het was echt niets voor mij geweest.»

Sonneveld

De stap van rechten naar een kleinkunstopleiding is wel gigantisch.

Daeseleire: «Ik had al heel lang de droom om naar Studio Herman Teirlinck te gaan. Toen ik zestien was, ging ik nog niet veel naar het theater, maar het zat wel al in mijn hoofd.»

Wie of wat heeft bepaald dat je dat wou doen?

Daeseleire: «Mijn motivatie om naar de Studio te gaan, was een Hollandse janet. (lacht) Ik was een groot bewonderaar van Wim Sonneveld, een keurig vertellende Nederlandse cabaretier. Die deed alles: liedjes zingen, sketches, moppen tappen... Hij was ook maatschappijkritisch, dat

“Mijn motivatie om naar Studio Herman Teirlinck te gaan, was een Hollandse janet”

had gekund.»

«Misschien moet ik gaan beginnen met baarden en pruiken, of mijn haar eens afscheren. Maar verschillende producties lopen vaak door elkaar en dan blijf ik gewoon met mijn gelkop rondlopen.»

Tot slot nog een tip voor zij die het nieuwe academiejaar tegemoet gaan?

Daeseleire: «Studeren is absorberen. Doe dat niet alleen binnen je vakgebied. Het draait niet om dat stuk papier, het gaat ook niet over de cijfers op je bankrekening, het gaat over je leven. Daarin moet je doen wat je graag doet en dan kom ik altijd terug bij wat Jacques Brel ooit zei: “Le talent, c’est l’envie de faire quelque chose”. Probeer voor jezelf te traceren wat je interesses zijn en waar je denkt je leven mee te kunnen vullen. Dat hangt ook af van je karakter: er zijn mensen die na 4-5 jaar studeren graag aan een bureaujob beginnen. Voor mij is dat het equivalent van de hel.»

«Weet ge, volg gewoon uw goesting. En pas op: da’s niet hetzelfde als “doe uw goesting”(lacht).»